ANUL II, Nr. 15. Cenzurat, Divizia VI-a. 2 LEI EXEMPLARUL FOCŞANI 15 FEBRUARIE, 1926.

LANCEA

ORGANUL Ligei Apărărei Naționale Creștine Regionala „Unirea"

Prin acest semn vom învinge

Deviza noastră: HRISTOS REGELE NAŢIUNEA

ABONAMENTE:
Pentru orăşeni . . . . . pe an 150 Lei
Pentru săteni . . . . . pe an 100 Lei

Jidovii lasă în urma lor un gol înspăimântător, cum ar face trecerea unui stol de lăcuste, sau o molimă de ciumă.
DIDEROT

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: STRADA KOGĂLNICEANU, 18

ALEGERI

O mână de lătrători haue neîncetat, învrăjbind nația română în sânul ei și divizând-o tocmai azi când nevoia de a fi uniți în fața pericolului este mai mare în partidele politice.

Oricine ar vedea situația dela noi ar rămâne îngrozit. Partidele politice ce tind la guvernare nu se sinchisesc — nu de nevoile populației — dar chiar de viața neamului lăsând liber în mijlocul *oilor* lupul flămând îmbrăcat în haina lui Iuda.

Politica de partid grăbește dar moartea noastră ca națiune, moarte ce ni se pregătește din partea jidanilor.

Astăzi, Români, politica de partid se întinde și la alegerile comunale! Cu dânsa vin și patronii — Jidanii.

Vom fi conduși cât de curând dar, și în treburile noastre gospodărești de către jidani.

Românii Focșăneni au posibilitatea să sfarăme lanțurile ce se întind din partea politicienilor de partid și în acelaş timp să mai rupă din ghiarele jidovilor obraznici — în așteptarea loviturei de grație — la noi punându-se o listă numai de Români gospodari și nu de politiciani cu jidani.

Pentru cunoștința D-voastră lista creștinească este următoarea:

1. Lascăr P. Dimitriu, proprietar și avocat.
2. Cristache N. Solomon, proprietar.
3. Alexandru Cernica, proprietar și industriaș.
4. Maior At. Cristopol, proprietar și invalid de război.
5. Mihail Caras, proprietar și meseriaș.
6. Nae Tudorancescu, proprietar.
7. Colonel Alex. Caloenescu, pensionar.
8. Emanuel Em. Purcherea, avocat și fost magistrat.
9. Octavian Negutz, proprietar și cassier de bancă.
10. Guriță Ștefăniu, comersant și proprietar.
11. Dumitru Zaharia, comersant și proprietar.
12. Ion Teodoru, proprietar și comers. de manufact.
13. Mihail Gh. Nicolau, proprietar și fabricant.
14. Aristide Vârgolici, proprietar fost profesor.
15. Neculai Balog, meseriaș și proprietar.
16. Anghel Vasiliu, comersant și proprietar.
17. Gheorghe Panciu, proprietar meseriaș.
1˜. Colonel Paul Cambureanu, pensionar și proprietar
19. Scarlat Huhulescu, comersant și proprietar.
20. Pantelimon Statache, comersant și proprietar.
21. Alexandru Botez, proprietar și comersant.
22. Mihail Polizu, proprietar.
23. Gheorghe Tonegaru, proprietar și pensionar.
24. Ion Tudose, comersant.

ÎN FAȚA ADEVĂRULUI

Patru ani de guvernare liberală și tot atâția de pertractări ai opoziției. Din când în când câte un comunicat anemic anunța că fuziunea e aproape gata, pentruca a doua zi cu litere de-o șchioapă ziarele să înregistreze, ruperea tratativelor.

Prin faptul însăși că tind spre fuziune arată neputința grupărilor politice de ași lua împarte răspunderea guvernărei și mai important chiar decât aceasta, e lipsa unui piedestal puternic pe care să se razime. Nu e suficient să vrei a guverna, ci să poți. Ei n'o dovedesc asta nici astăzi când la căpătâiul guvernului să ține lumânarea.

Partidele de opoziție au arătat prin atitudinea lor în acești patru ani că sunt neputincioase în fața unui guvern venal și nenorocit care și-a făcut cu drept cuvânt de cap. Dacă interesele generale predominau intereselor partidelor, fuziunea se făcea, dar nu aceasta ne interesează pe noi ce nu putem fi bănuiți de partizare cu guvernul. In fața faptelor noi constatăm.

Din primele începutnri ale pertractărilor s'a desprins lipsa de orientare în viafa publică a partidelor care totuși au pretenția de guvernare. Pe ei nu i-au despărțit după cum nici nu-i despart programele de guvernare — de care n'au vorbit niciodată — *ci îi despart neputința de satisfacere a tuturor ambițioșilor corifei ai diferitelor partide.* Ei n'au pus interesele generale deasupra intereselor de pardid. Și în esența lor, interesele partidelor ar trebui să se confunde cu însăși interesele țărei. Dar pe ei nu aceasta i-au călăuzit pentrucă sistemele în guvernare nu se schimbă, ci numai interpreții sunt alții. E un vechi obicei de care cu greu se vor desprinde cei care au fost călăuziți de asemenea principii o viață întreagă. Și apoi *partidele nu sunt decât rezultatul ambițiilor de mărire și nu al programelor de muncă puse în slujba țărei* — pentrucă nu promisiunile vagi ce se asvârl în preajma alegerilor pot fi luate drept programe de guvernare.

Acestui fapt — ambițiilor — își datoresc viața partidelor postbelice în care demagogia a fost ridicată la rangul de-dogmă. Cum au luat ființă acestea se știu ele fiind de dată recentă prin aceasta scutindu-ne pe noi de a le face istoricul.

Pornite din ambițiile politicianilor venali cu singurul scop, de parvenire ele au lărgit și mai mult sfera ambițioșilor și astăzi zădarnic se va aștepta o colaborare cinstită. Elementele — care-și zic — cu greutate în diferitele fracțiuni politice, în capul unei fuziuni vor fi aduse la justa lor valoars. Și-atunci cum vor putea ei renunța pe simplu motiv al intereselor generale când interesele lor — diversele șefii — sunt sacrificate. *Căpătuiala le-a fost singura țintă și pentru care partidele le-au dat la vreme speranța guvernărei.*

In fața celor lipsiți de o doctrină și a căror scop e satisfacerea ambițiilor, stă ca un izbitor contrast L. A. N. C. în frunte cu veneratul ei șef profesor universitar A. C. Cuza. Spre deosebire de toate partidele avem o doctrină; *doctrina naționalistă.* Avem și-un scop: *Salvarea națiunei românești din ghiarele jidănimei parazitare.*

L. A. N. C. nu e cloaca promisiunilor fățarnice ce se asvârl în preajma alegerilor, ci după cum inițialele ei arată e ideia călăuzi-

toare ce trebue să se impună deasupra celor ce nu ştiu alt program decât împărţirea portofoliurilor şi al numărului de locuri la deputăţie. In contra ticăloşiei îmbătaţilor de mirosul puterei ne ridicăm; şi glasurile noastre se vor auzi, pentrucă reprezentăm un neam ce se deşteaptă la o viaţă nouă. *Vrem o viaţă curat românească şi ferită de demagogia politicianilor venali.*

Lipsa unei conduceri efective în dregătoriile ţărei şi infiltrarea în masă a jidanilor venetici ne fac să constatăm *în faţa adevărului*, că singura soluţie de primit astăzi e *îngroşarea rândurilor L.A.N.C.* care să formeze crezul zilelor noastre.

Cerem sacrificii şi fără ele un neam nu-şi merită viaţa.

Creştini, înţelege-ţi rostul vremei şi singura voastră nădejde să fie L. A. N. C.

I. Blănariu

DIN „CÂNTAREA ROMÂNIEI"

de A. RUSSO

LI

Deşteaptă-te, patria mea! Birue-ţi durerea... *E vremea ca să ieşi din amorţire*, seminţie a Domnilor lumei! Aştepţi oare, spre a învia, ca strămoşii tăi să se scoale din mormânt? Intr'adevăr, într'adevăr, ei s'au sculat şi tu nu i-ai văzut... ei au grăit şi tu nu i-ai auzit... Cingeţi coapsa ta, cată şi ascultă!... Ziua dreptăţii se apropie toate popoarele se mişcă... căci furtuna mântuirii a început... *Vezi că cu cât mai mult îţi apleci capul, cu atât cei spurcaţi îşi bat joc de tine şi sug sângele tău...* din dreapta şi din stânga, piticii şi uriaşii râvnesc la tine, ori cât de slabă şi sdrumicată eşti.

LII

Sfârşitul ispitelor se apropie... căci vremea trece iute... şi semne s'au arătat pe cer... şi blestemul a covârşit măsura... Oamenii sângiuirilor şi-au mistuit rănuchii... *Ei înălţară trufia lor pe tâlhărie... avuţia lor pe foametea ta... boeria lor pe sdrenţele tale... puterea şi strălucirea lor pe sângele ce tu vărsaşi într'o sută de bătălii, unde părinţii lor nu erau! Ţine minte numele lor, o ţara mea şi numele străinului ce te împilează, ca să le afuriseşti!...*

Turburările dela Universitate

Ziarul „România" scrie, arătându-ne starea de umilire la care au ajuns Universităţile de astăzi numai graţie relei voinţi a guvernului nostru.

Căci cum s'ar putea închipui atâta nepăsare şi trista nesimţire, dacă n'ar fi la mijloc atâta laşitate. De trei ani de zile durează aceiaşi şi aceiaşi stare de lucruri fără să se ia vre-o măsură de împăcare cum au făcut celelalte neamuri ce erau bântuite de acelaş flagel.

Dar oare e de crezut ca nici un Român să nu simtă şi să nu-şi sape în inima lui cuvântul — Dreptate — dacă e adevărat Român şi nu e falş sau împins de interese ca să-şi calce pe sufletul lui?

Nu e de crezut şi totuşi e realitate căci parcă îşi fac de cap nesimţitorii şi împietriţii.

Ies ca din pământ şi opun şi mai multă rezistenţă priceperii adevărului.

Insă cei ce poartă într'nşii durerea şi nevoia neamului să vie să lupte cu pieptul cu inima şi mintea, să vie, să vie, să vie!

POLITICA DE PARTID

RĂZBOIUL SFÂNT

Partidul liberal e pe ducă. Va părăsi frânele guvernamentale cât de curând; dar nu de frica opoziţiei unite ci de bătrâneţe — împlinindu se cei patru ani de guvernare.

Partidele de opoziţie au împlinit anul, ba l'au şi întrecut, decând tot dau în bobi întru aflarea viitorului — ghicirea norocosului partid ce va pune mâna pe putere.

Se pare însă că răspunsurile babelor, maistre într'ale datului în bobi n'au prea mers la inimă binevoitorilor noştri noi petendenţi la conducerea statului, de oarece i-am văzut unindu-se în puteri întru dărâmarea cetăţuii liberale, dar mai ales întru viitoarele şi nevinovatele câştiguri morale şi — doamne fereşte — materiale.

Situaţia politică de astăzi este dar clară:

O ceată de intriganţi, de nepăsători de interesele populaţiei secătuite de jidanii parazitari, ţin loc de paravan iar Iuda în umbră guvernează în regulă.

Pe de lături o haită de dulăiaşi mârâe, horăe, gelozind pe cei dintâi. Pe cale cinstită nu îndrăznesc să-i atace — ei urmărind numai situaţiile celor dintâi şi nici decum îmbunătăţirea soartei poporului — după cum latră. De sfărâmat paravanul guvernamental pentru a ieşi Iuda la iveală nici vorbă, acesta fiindu-le şi lor patron.

Mijloacele pentru ajungerea la scop nu se aleg. Pentru unii — intriga, minciuna, — pentru alţii — demagogia cea mai neruşinată.

Odată ajunşi la scop pentru buzunări — hoţie, — pentru unii — mulţumirea că şi-au împlinit ambiţiile, — pentru populaţie — nepăsarea absolută, — iar pentru ţară — moarte prin nerezolvarea problemelor vitale în frunte cu cea jidovească.

Caracterele politicei noastre de partid sunt dară: ambiţie, intrigă, demagogie, hoţie, complectă nepăsare de cei pe care zice-se îi reprezintă, **crimă contra Ţărei.**

Astăzi — la noi — a fi politician de partid în ultimă analiză înseamnă a fi criminal împotriva neamului tău, împotriva alor tăi.

. . . .

Se ştie însă că un popor oricât de răbdător ar fi, răbdarea i are o margine.

Deasemenea se mai ştie că în faţa primejdiilor mari, popoarele rup vălul depe ochi şi luptă cu ultimă desperare pentru viaţă.

Viaţa Românilor ca naţiune azi este în primejdie — prin invazia jipovească. Conducătorii, — politicienii noştri — stau nepăsători bencheluind cu duşmanii de moarte ai neamului pe care zice-se îl reprezintă.

Atitudinea lor este dar de trădători. *Dar poporul român sănătos — neîmbolnăvit de veninul Iudei — a declarat războiul sfânt pentru salvarea Patriei.*

Stindardul tricolor, cu svastica — aducătoare de mântuire — fâlfâe dela un colţ la altul al ţărei adunând pe vitejii de odinioară.

Drnmul trebue să fie drept, nu cotit. Trebue să se lovească în jidanul parazitar, dar mai ales în Românul coadă de topor, ce nu este la înălţimea timpului.

E vremea ca toţi cei ce au urechi, să auză căci **în vreme de război suntem, şi Românul care nu-i cu noi cu sufletul — chiar de-ar fi cu trupul — trădători se chiamă şi se ştie că trădarea-şi are pedeapsa ei.**

Trebue odată să se înţeleagă!

Picul.

Cripto-jidanii

Una din caracteristicile poporului jidovesc este de a lucra în ascuns, de a înşela buna credinţă a nejidanilor, pentru ca să poată apoi să-i subjuge mai uşor pe aceştia. Venind într'o ţară, curând învaţă limba acelei ţări, ca să se infiltreze cât mai mult şi în toate direcţiile.

Dacă sunt locuri unde nu pot pătrunde cu uşurinţă, fiind bănuiţi, îşi schimbă tot până şi credinţa numai să se infiltreze şi acolo. Aceşti jidani sunt cunoscuţi sub numele de *Cripto-jidani* adică ascunşi, tăinuiţi. Purtarea aceasta a lor e cunoscută încă de mult. In evul-mediu, sute de jidani treceau la creştinism, pentru a nu fi goniţi din cauza purtării lor, continuând însă mai departe de a urma ritualul religiei mozaice. In zilele noastre chiar, vedem mulţi jupâni de aceştia trecând la creştinism, pentru ca la moartea lor să vedem prin testamentul lăsat, că nu i-a influenţat întru nimic botezul şi roagă rudele să-i înmormânteze în „găzărie". Care le-a fost scopul? Au avut de gând să înşele buna credinţă a creştinilor şi n'au găsit altceva mai bun de făcut de cât să treacă la creştinism.

Cine îi mai putea bănui? Acum puteau lucra nesupăraţi. Această atitudine pare curioasă multor cugetători din sânul creştinilor. H. Belloc, scriitor englez îşi arată uimirea într'o operă a sa „*Thejews*" mirându-se că jidanii vor să pară altceva decât sunt în realitate. Purtarea aceasta a lor a făcut să fie urâţi de popoarele în sânul cărora căutau să trăiască. Pretutindeni căutau să semene discordia. De aceea au fost urâţi de Egipteni, Asirieni, Greci, Romani etc. Romanii în urma unei răscoale jidăneşti în timpul domniei lui Titus i-au împrăştiat, crezând, că în felul acesta nu vor mai putea vătăma pe nimeni. Jidanii nu s'au nimicit ci s'au împrăştiat în întreaga lume ducând odată cu ei şi ura în contra lor. Iată ce zice chiar un jidan anume Bermarel Lazare: *Jidanii duc cu ei antisemitismul, ori pe unde se stabilesc. Ori unde se aşează un jidan, îşi face apariţia şi ura înpotriva lui.* Această ură este o reacţiune în contra spiritului egoist şi îngust, în contra urei ascunse, pe care jidanii o poartă în contra celorlalţi oameni. Ura atrage ura şi de aici e lesne că au cules ce au semănat. Dacă apoi ne gândim că ei sunt un popor parazitar, ne dăm seama că nu pot fi simpatizaţi de cei ce-i duc în spinare. Pentru a ocoli aceasta ei caută să lucreze cât mai mascaţi. Lucrând tăinuit au mai multe foloase de tras decât altfel. Vedem jidani dând lecţii de patriotism, când ştiut e că sunt cei mai mari vrăjmaşi ai statelor cu o bază naţională. Cea mai bună dovadă am avut-o de curând, cu ocazia falşificărilor din Ungaria. Au acuzat de trădare şi participare la acele potlogării pe capii mişcării naţionaliste de la noi, făcându-se cei mai înfocaţi patrioţi, pentru a atrage atenţia publicului în altă direcţie şi a da crezare acestor calomnii.

Când e vorba să ceară avantagii se prezintă ca băştinaşi, dar de altă religie, aceasta fiind o foarte mică deosebire, aşa spun ei. Dar e vorba de datorii îndată schimbă macazul, acum sunt naţie aparte, ba încă aşa de distinctă, cum nu mai e alta sub soare. Şi vai de acel ce va spune contrariul „ne zic la Liga Naţiunilor" şi cer grabnic ancheta, căutând să arate că sunt persecutaţi şi nu sunt lăsaţi să trăiască şi ei ca naţie aparte. Pentru a face şi mai bine şi mai bine jocul acesta îşi schimbă numele cu unele băştinaşe. Mai recunoaşte-l pe Iţicsohn sub numele de Ionescu, din târgul Cucului dacă mai poţi!

De aceia Români feriţi-vă de lupii îmbrăcaţi în piei de oaie, de jidani botezaţi, de cei cu nume schimbate. Cripto-jidanii sunt mai periculoşi decât ceilalţi. Aceştia sunt spionii neamului urduros.

Lupescu Cipacă

Lista partidelor în alegerile comunale

Am urmărit cu atenţie listele de candidaţi în alegerile comunale.

In lista Nr. 1 nici unul din sfetnicii din urmă n'au adus îmbunătăţiri şi ordin în gospodăria comunală.

Nu cumva jidanii au cerut capul lor?

N'am văzut nici pe iubitul nostru cetăţean D-l V. Nicolau care a făcut oricare chirurgie pe la grajdurile comunale unde 2 jidani figurau în statele de personal.

Un singur lucru bun, jidanii aranjaţi la urmă ca să poată fi operaţi.

Lista Nr. 2 a zisului bloc care nu e destul de bine închegat s'a asigurat avortul băgând în mijlocul listei pe jidanul mamoş Weinbach; iar la supleanţi în capul listei un jidan negustor de diferite culori era chiar necesar; aicea însă vor fi creştinii operaţi fiind cei din urmă, nici nu se putea altfel lista fiiind dictată de simbraşii lor (Partidul Ţărănesc).

Liga

Un vot pentru Jidani,
Un glonţ pentru Români.
Cine trage în Români?
Aşteptăm!

*766. ATELIERELE GRAFICE „INVĂŢĂTORUL ROMAN" FOCŞANI, BULEVARDUL CAROL Nr. 46.